

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/2/2019
Identifikačné číslo spisu:	5018010034
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5018010034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 27. februára 2019 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného F. A., v konaní o podmiennečnom prepustení menovaného z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného F. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 0Ntc/33/2018, z 8. januára 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného F. A. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 0Ntc/33/2018 z 8. januára 2019 podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, zamietol návrh odsúdeného F. A. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. Ntc/52/2016, zo 14. decembra 2016, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu v Ostrave, sp. zn. 49T/8/2012, z 27. júna 2013 v spojení s uznesením Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 4To/63/2013, zo 17. septembra 2013, pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákonníka Českej republiky, vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Žiline svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že: „Vo veci odsúdeného F. A. bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože lehota na podmiennečné prepustenie bola stanovená na 27.11.2017. Pokiaľ ide o materiálne podmienky a teda, že

1. odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a
2. môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život;

súd musí splnenie týchto podmienok posúdiť komplexne. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od uváženia súdu s ohľadom na konkrétny prípad a tieto musia byť kumulatívne splnené s formálnou podmienkou. Odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, avšak pri posudzovaní všetkých okolností súvisiacich s osobou

odsúdeného, jeho osobných a charakterových vlastností, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, prostredie, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu, ako aj povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti, súd dospel k záveru, že predchádzajúci spôsob života odsúdeného spočíval v pravidelnom páchaní trestnej činnosti, hlavne majetkovej, preto nespĺňa druhú materiálnu podmienku potrebnú na kladné rozhodnutie o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa názoru krajského súdu z doterajšieho spôsobu života odsúdeného vyplýva, že tento nepochopil výchovný účel trestov, ktoré mu boli ukladané za jeho protiprávne konania, a preto musí do popredia vystúpiť účel trestu spočívajúci v zabezpečení ochrany spoločnosti pred odsúdeným tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody".

Proti tomuto rozhodnutiu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil tak, že prvýkrát podal žiadosť o prepustenie ešte v roku 2017, avšak nemal kladné hodnotenie ústavu na výkon trestu odňatia slobody, preto ju vzal späť. Od tej doby sa snažil získať kladné hodnotenie ústavu a robil všetko pre to, aby dokázal, že si zaslúži šancu na nový začiatok. Uznáva závažnosť skutku vraždy, ktorú spáchal v roku 1992, ale svoj trest si odpykal a viedol riadny život. Ku skutku odcudzenia motorového vozidla v roku 2002 uviedol, že to bolo výsledkom podlého chovania jeho brata a ďalšie dva záznamy, na ktoré sudca poukázal, sú z Nemecka a ide o priestupky, ktoré boli vyriešené blokovou pokutou. Po prepustení sa chce zaradiť do bežného života, začať pracovať a splácať svoje dlhy. Sám požiadal probačnú úradníčku o spoluprácu. Svojou tvrdou prácou a kritickým postojom preukázal ústavu, že si zaslúži druhú šancu. Prosí o možnosť vrátiť sa k rodine, ktorá drží pokope len z posledných síl. Na záver požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline a vyhovel jeho žiadosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že Krajský súd v Žiline rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol, a preto sťažnosť odsúdeného F. A. vyhodnotil ako nedôvodnú.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienечne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienечného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienечného trestu odňatia slobody.

Rovnako ako krajský súd, aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že u odsúdeného je splnená formálna podmienka na podmienечné prepustenie.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky podmienечného prepustenia, hoci sú sčasti splnené (odsúdený preukazuje snahu po nájdení si práce (č. 1. 3), Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica (č. 1. 17) a Väzenskou službou Českej republiky, Väznica Heřmanice (č. 1. 30) nie je hodnotený negatívne, napriek týmto skutočnostiam vyznieva v neprospech odsúdeného jeho početná (opakovaná) trestná činnosť s počtom 5 záznamov (odpis registra trestov - č. 1. 9-10), na ktorú poukázal aj krajský súd a v podrobnostiach na uvedené rozhodnutie najvyšší súd odkazuje. Opakované páchanie druhovo identickej trestnej činnosti, najmä majetkovej a násilnej, svedčí o tom, že v prípade odsúdeného nemožno očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život.

Najvyšší súd v tomto smere uvádza, že podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je namieste len v tom prípade, ak vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v rámci konania o podmienечnom prepustení význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený po podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Samotnou okolnosťou, ktorá má nepochybne veľký význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti. Hoci odsúdený v podanej sťažnosti tvrdí, že sa chce venovať svojej družke a rodine, chce pracovať a splácať svoje dlhy, najvyšší súd v tejto súvislosti poznamenáva, že toto vyhlásenie odsúdeného vyznieva v kontexte prvého nepriaznivého hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia

slobody, ktoré dostal pri prvej žiadosti o podmienené prepustenie v roku 2017, skôr tendenčne. Jeho následná snaha smerovala k dosiahnutiu kladného hodnotenia potrebného na prípadné podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený sám priznal, že posledný rok „tvrdokaval“, aby dokázal, že si zaslúži druhú šancu. Odsúdený síce prejavil snahu o nápravu (nie však od začiatku výkonu trestu odňatia slobody, ale až po upozornení) čo na jednej strane dokumentuje, že je schopný aj normálneho - pozitívneho správania, ale zároveň dokumentuje účelovosť a nie úprimnosť jeho konania.

Taktiež najvyšší súd musí podotknúť, že nemožno paušálne dospieť k záveru, že u odsúdených s početnou kriminálnou minulosťou už podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neprichádza do úvahy; treba však poznamenať, že druhú materiálnu podmienku, t. j. že možno očakávať, že odsúdený bude po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život je nevyhnutné zo strany odsúdeného dokladovať jeho skutočnou a úprimnou (nie účelovou) snahou o nápravu napríklad i tým, že od začiatku výkonu trestu odňatia slobody svojimi nadpriemernými aktivitami a nadpriemerne pozitívnym správaním preukazuje svoje polepšenie, čo sa v predmetnej veci nestalo.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal za preukázané splnenie druhej materiálnej podmienky a to, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.